

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718202637
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1718202637.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Michaely Královej, v právnej veci manžela: U. W. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, A. W., štátny občan F., zastúpený advokátom : Mgr. Juraj Hudák, LL.M., so sídlom AK Staré Grunty 18, Bratislava, a manželky: Z. U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, A. W., štátny občan F., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou - Mgr. Ľubica Chválová, bytom Teodora Tekela 3, Trnava, adresa na doručovanie: Dúhova 5, Slovenský Grob, časť Malý Raj, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletým deťom: A. U. T., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan F. a U. U. T., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan F., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí, Moyzesova 2, Pezinok, za účasti Krajskej prokuratúry Bratislava, Vajnorská 47, Bratislava, na odvolanie manžela proti rozhodnutiu Okresného súdu Pezinok, č.k. 12P/275/2018-225 zo dňa 15.10.2020 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti vo výroku o výživnom **potvrzuje.**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 12P/275/2018-225 zo dňa 15.10.2020 I. rozviedol manželstvo U. W. T., nar. XX.XX.XXXX a Z. U. T., rod. J., nar. XX.XX.XXXX uzavreté dňa XX.XX.XXXX v V. na F., zapísané v knihe manželstiev Samarského okresného oddelenia štátneho matričného úradu v meste Dnipro Hlavnej územnej justičnej správy v Dnipropetrovskom kraji, protokolárny zápis číslo 179, hárok spisu 18. II Maloleté deti T.: A. U., nar. XX.XX.XXXX a U. U., nar. XX.XX.XXXX zveril na čas po rozvode manželstva rodičov do osobnej starostlivosti matky. III. Oboch rodičov oprávnil maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. IV. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej A. U. mesačne sumou 280 eur a na maloletej U. U. mesačne sumou 280 eur u oboch počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode, k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. V. Vo zvyšku návrh matky zamietol. V. Účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie ustálil svoju právomoc na konanie podľa § 22 ods. 1 veta prvá veta Zákona č.96/1963 o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, článku 26 ods. 1 a čl. 27 ods. 1 Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach zo dňa 12.08.1982, článku 110 ods. 1 Zákona číslo 2947-III zo dňa 10.01.2002 v znení Zákona číslo 2398-VI zo dňa 01.07.2010 Zákon o rodine Ukrajiny, článku 110 ods. 2 Zákona číslo 2947-III zo dňa 10.01.2002 v znení Zákona číslo 2398-VI zo dňa 01.07.2010 Zákon o rodine Ukrajiny, článku 111 Zákona číslo 2947-III zo dňa 10.01.2002 v znení Zákona číslo 2398-VI zo dňa 01.07.2010 Zákon o rodine Ukrajiny a článku 112 ods. 1, ods. 2 Zákona číslo 2947-III zo dňa 10.01.2002 v znení Zákona číslo 2398-VI zo dňa 01.07.2010 Zákon o rodine Ukrajiny, článku 30 ods. 1, 3 Zmluvy medzi Československou socialistickou

republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach zo dňa 12.08.1982. Mal preukázané, že účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa X.X.XXXX v V. na F., obaja sú štátni občania Ukrajiny, z ich manželstva sa narodili maloleté deti A. U., nar. X.X.XXXX a U. U., nar. X.X.XXXX. Manželia sa v roku 2015 presťahovali z Ukrajiny na Slovensko, kde doposiaľ žijú, od roku 2018 nežijú v spoločnej domácnosti, kedy sa manžel odsťahoval, nemá vlastné bývanie, býva u svojich priateľov, určitý čas býval v Rakúsku v kláštore. Prihliadol na preukázanú skutočnosť o zrušení právoplatného Rozsudku o rozvoďte vydaného Ukrajinským súdom Komunarskym Okresným súdom v meste Záporožie sp.zn.: 333/6976/17 zo dňa 22.12.2017 rozhodnutím Komunárskeho Okresného súdu v meste Záporožie, sp.zn.: 333/697/17 zo dňa 16.8.2018. Po vykonanom dokazovaní návrhu na rozvod manželstva vyhovel majúc za preukázané, že manželstvo účastníkov si neplní svoje funkcie, je trvalo a vážne rozvrátené. Príčinu rozvratu manželstva ustálil v rozdielnych názoroch manželov na manželské spolužitie, ich dlhoročné nezhody, hádky a napätie, ktoré vyústili do odsťahovania sa manžela zo spoločnej domácnosti. Konštatoval, že manželia spolu podnikali, ani v týchto otázkach sa nedokázali zhodnúť, vzájomne sa obviňujú, stratili úctu a dôveru voči sebe. Vzal v úvahu postoj oboch manželov, ktorí opakovane odmietli obnoviť spolužitie, skutočnosť, že od roku 2017 nežijú v spoločnej domácnosti a dospel k záveru, že nie je predpoklad, že by v budúcnosti mohlo manželstvo, ktoré je len formálnym zväzkom, plniť svoj účel.

3. V časti o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoďte vec právne posúdil podľa § 100 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), § 24 ods. 4, § 25 ods. 2, § 28, § 62 ods. 1, 3, 4, veta prvá, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej Zákon o rodine). Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od roku 2017, kedy sa otec odsťahoval a od tejto doby sa o maloleté deti stará výlučne matka, otec na ich výživu prispieval nepravidelne maximálne sumu 200 eur mesačne. Pri úprave pomerov rodičov k maloletým deťom A. a U., na čas po rozvoďte manželstva prihliadol na zhodné stanovisko matky a otca v otázke zverenia maloletých detí, zastupovania a spravovania ich majetku a neupravovania styku otca s maloletými. Konštatoval, že zo strany matky je o maloleté deti riadne postarané, matka zabezpečuje celú osobnú ako i finančnú starostlivosť o ne. Otca zaviazal prispievať na výživu A. mesačne 280 eur a maloletej U. sumou 280 eur mesačne. Pri určení výšky výživného prihliadol na vek maloletých detí 17,5 a 12,5 roka, ich školské a z časti aj mimoškolské aktivity. Zohľadnil matkou vyčíslené priemerné mesačne výdavky na každé dieťa cca 560 eur, do ktorej sú započítané náklady na stravu, oblečenie a obuv, zdravotnú starostlivosť, školské aktivity a doučovanie, voľnočasové aktivity, cestovné do školy a zaviazal otca podieľať sa na výžive maloletých detí v polovici týchto výdavkov. Nestotožnil sa s argumentáciou otca, že od roku 2017 nepracuje, nepodniká, lebo mu v tom manželka bráni a v súčasnosti pre epidemiologickú situáciu s Covid-19 si nevie prácu nájsť a preto môže a je schopný prispievať na výživu oboch dcér spolu mesačne 300 eur. Na rozpory rodičov spočívajúce v spoločnom podnikaní, keď sú spoločníkmi ich obchodnej spoločnosti, a tvrdenia otca o zamedzovaní mu podieľať sa na podnikaní, neprihliadal majúc za to, že ide o ich vec, ktorú v tomto konaní nie je možné riešiť. Uviedol, že pokiaľ je situácia na strane otca v podnikaní neriešiteľná od roku 2017, otec mal prehodnotiť svoje profesné pôsobenie s poukazom na jeho dve maloleté deti, u ktorých je dôvodné, aj s ohľadom na ich vek, nastavenie výšky výživného vo výške 50 % ich priemerných mesačných výdavkov, aby boli práva a právom chránené záujmy maloletých naplnené. Do výdavkov maloletých nezapočítal ich športovú aktivitu v plnom rozsahu, nakoľko aj napriek tomu, že obaja rodičia v minulosti súhlasili, aby dcéry hrali tenis a ako uviedli to bol jeden z dôvodov presťahovania sa rodiny z Ukrajiny na Slovensko, v súčasnosti otec zdôraznil, že nemá možnosť sa finančne podieľať na týchto výdavkoch. Konštatoval, že maloletá A. si sama trénerskou činnosťou uhrádza výdavky v tenisovej akadémii a maloletej U. vo výške výživného z časti započítal aj výdavky na tenis. Vzhľadom na vekový rozdiel medzi dcérami výšku výživného odôvodňovalo odstupňovať sumou cca 50-60 eur, túto sumu započítal U. do výdavkov na tenis a zaviazal otca prispievať na výživu maloletých rovnakou sumou t.j. 280 eur mesačne. U obidvoch rodičov mal pri posudzovaní ich príjmov sťažnenú situáciu a nestotožnil sa s ich tvrdeniami, nakoľko príjmy, ktoré deklarujú - otec prakticky nulový príjem a matka mesačne cca 1000 eur, vyhodnotil ako nereálne. Daný postoj oboch rodičov posúdil ako vyhábanie sa deklarovanému ich reálnym príjmom, keďže obaja sú podnikatelia, otec si rozšíril svoju kvalifikáciu mnohými kurzami na masérské služby, ktorú činnosť však nevykonáva, napriek investovaným nemalým finančným prostriedkom do rekválifikácie. Nestotožnil sa ani s tvrdením rodičov o tom, že finančne im vypomáhajú rodinní príslušníci z Ukrajiny. Rodičov upozornil, že je ich vecou, aby doterajší postoj prehodnotili, postavili sa k otázke svojich príjmov zodpovedne a aby otec dokázal súdom určené výživné matke poukazovať. Zdôraznil, že pri posudzovaní vyživovacej povinnosti sa nevychádza

len z príjmu dosiahnutého povinným rodičom, ale aj z jeho možností a schopností. Výdavky, ktoré matka na obe dcéry vyčísliła nepovažoval u 17,5 a 12,5 ročného dieťaťa za nadhodnotené. Poukázal na to, že pri posudzovaní výdavkov odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa netreba predkladať bločky, ale treba vychádzať zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb a primeranosti ich obvyklej spotreby pre deti v určitom veku, ako aj opakujúce sa mimoriadne výdaje s dieťaťom, ktorú sú pre neho špecifické. Výživné zo strany povinného rodiča nemá pokrývať iba vitálne funkcie maloletého dieťaťa, ale aj aktivity, ktoré prispievajú k fyzickému a psychickému rastu maloletého dieťaťa, pričom v danom prípade obaja rodičia v čase spolužitia na Ukrajine súhlasili a podporovali športové aktivity oboch maloletých detí. O trovách konania súd rozhodol podľa §-u 52 CMP.

4. Proti rozhodnutiu v časti výroku IV o výživnom podal odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Rozsudok súdu prvej inštancie navrhol v napadnutej časti zmeniť tak, že súd určí výživné na maloletú A. U. mesačne sumou 150 eur a maloleté U. U. vo výške 150 eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvođe. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Určenú výšku výživného súdom prvej inštancie považoval za neodôvodnene vysokú. Zdôraznil, že dôvodom rozpadu manželstva bola nevera na strane manželky a v dôsledku jej útokov a urážok voči nemu a ich vzájomnému odcudzeniu, sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti, pričom od matky nepožadoval žiadnu úhradu nákladov, ktoré mu vznikli so zaobstaraním si nového bývania a matke umožnil užívanie ich spoločného bytu bez odplaty. Predmetný byt zakúpili z finančných prostriedkov získaných predajom jeho majetku, ktorý nebol súčasťou bezpodielového vyporiadania manželov a hypotéka na byt bola splatená. Poukázal na to, že s matkou spoločne podnikali, do 13.1.2017 bol jediným spoločníkom a konateľom ich obchodnej spoločnosti (jeho zásluhou bolo, že rodine sa po presťahovaní na Slovensko darilo), od začiatku ich pobytu na Slovensku žili z príjmu z podnikania. Vzhľadom na nezhody s matkou, bol nútený od roku 2018 sa vzdať jeho podnikateľskej činnosti a všetok príjem z podnikania pripadol manželke (v tom čase, v roku 2018, mala firma obrát 105.288 eur a priznaný zisk 13.778 eur. Po rozpade vzťahu sa začal intenzívne venovať príprave na profesiu maséra, absolvoval niekoľko kurzov, avšak v priebehu roku 2020 nemal žiaden príjem v dôsledku pandémie COVID-19, nemal možnosť vybudovať si stabilnú klientelu a bol nútený prebývať na rôznych miestach. Napriek tomu prispieval na výživu maloletých sumou spolu 250 eur mesačne a kupoval im veci podľa potreby. Namietal, že určená výška výživného na maloleté deti nezodpovedá jeho schopnostiam ani životnej úrovni. Výpočet priemerných výdavkov na maloleté deti vyčíslených matkou považoval za nezodpovedajúci ich skutočným priemerným mesačným nákladom. Zdôraznil, že za súčasných podmienok je schopný platiť výživné na obe deti sumou vo výške 300 eur, ktorá zodpovedá jeho aktuálnej životnej úrovni a situácii, keď nemá ani stabilné bývanie. Vyslovil názor, že výška výživného, by vzhľadom na jeho pomery nemala mať likvidačný charakter a nemožno od neho požadovať, aby sa za účelom plnenia výživného zadlžoval a vystavoval právnym následkom z dôvodov neschopnosti plnenia si vyživovacej povinnosti. Pri celkovej výške výživného 560 eur nemá inú možnosť ako zadlžiť sa. Namietal, že súd prvej inštancie sa nezaoberal tým, či určená výška výživného zodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom a túto určil len s ohľadom na údajné priemerné výdavky na deti vyčíslené matkou. V tejto súvislosti vytýkal súdu prvej inštancie nedostatočné odôvodnenie rozsudku a jeho nepreskúmateľnosť. Mal za to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nezohľadnil jemu uloženú povinnosť platiť výživné na maloleté deti v nižšej sume na základe rozhodnutia ukrajinského súdu. Za reálne považoval náklady na maloleté deti vo výške od 300 do 350 eur mesačne a mal za nadhodnotené vyčíslené náklady na stravu a ošatenie, ktoré odhaduje sumou 100 (strava) a 50 eur (oblečenie). Namietal, že matka nepredložila žiadne potvrdenie o výške nákladov, napr. na doučovanie (z angličtiny a matematiky v sume 50 eur), tenisovú školu, kurzy a turnaje a náklady na ošatenie. Uviedol, že nemá vedomosť o tom, že deti absolvujú doučovanie, pričom náklady na neho majú len dočasný charakter. Za sporné vyhodnotil posúdenie nákladov maloletých detí na tenis (cena kurzov 430 eur a účasť na tenisovom turnaji 100 eur za jeden turnaj), na ktoré súd prvej inštancie neprihliadal, avšak z jeho záverov vyplýva iné hodnotenie. Mal za to, že na údajné náklady na tenis súd nemal prihliadať, nakoľko sú zjavne mimo majetkových pomerov rodičov.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdiť ako vecne správny. Zdôraznila, že od odsťahovania sa otca z ich spoločnej domácnosti zabezpečuje starostlivosť o deti ona a sama hradí ich náklady. Poukázala na to, že A. študuje na Obchodnej akadémii v Bratislave (3. ročník) a maloletá U. navštevuje 7. ročník základnej školy, mesačné náklady na každú z nich činia 516 eur a pozostávajú z platby za stravu, oblečenie, školské poplatky, cestovné, doučovanie, školské a mimoškolské aktivity (u U.), kultúrne vyžitie a pod.. Uviedla, že obe

dcéry sa venujú profesionálne tenisu a tento šport bol aj jedným z dôvodom presťahovania sa rodiny na Slovensko kvôli lepším športovým podmienkam. Obe sú členkami tenisového klubu TK LAV 4 TENIS, mesačný poplatok predstavuje 430 eur, pričom A. už poplatok neplatí, nakoľko trénuje malé talentované deti. Otec posielal dobrovoľne do júna 2020 na obe deti výživné vo výške 270 eur mesačne na základe rozsudku súdu Ukrajinskej republiky sp. zn. 2/206454/18 a od júla 2020 platí výživné sumou 70 eur mesačne, teda 35 eur na jedno dieťa. Okrem tohto príspevku sa o deti nezaujíma, nestretáva s s nimi, nepodieľa sa na ich výžive a výchove. Mala za to, že určená výška výživného zohľadňuje potreby a záujmy detí, ich aktivity, ktoré vykonávajú v záujme ich zdravého fyzického a psychického rastu.

6. Zástupkyňa Okresnej prokuratúry Pezinok vo vyjadrení k odvolaniu otca sa stotožnila s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý navrhla ako vecne správny potvrdiť. Vyslovila názor, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a na základe vykonaného dokazovania rozhodol zákonne pri zohľadnení najlepších záujmov maloletých detí. Určenú výšku výživného považovala za primeranú veku a potrebám maloletých detí, a aj schopnostiam a možnostiam otca.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdiť ako správny, keď určená výška výživného zohľadňuje vek a potreby maloletých detí a schopnosti a možnosti otca.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil, vyvodil z nej aj správny právny záver a rozhodnutie riadne odôvodnil. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

10. Keďže predmetom odvolacieho konania je rozhodovanie o výživnom, odvolací súd bude účastníkov konania označovať ako otec a matka. Je potrebné konštatovať, že voči výroku rozsudku súdu prvej inštancie o rozvode manželstva ani jeden z manželov nepodal odvolanie, daný výrok teda nadobudol právoplatnosť. Odvolací súd sa vzhľadom na plnoletosť A. zaoberal uplatneným nárokom na výživné na ňu. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 100 CMP, podľa ktorého je predmetom konania o rozvod manželstva aj úprava pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode. Je potrebné zohľadniť, že v danej veci v čase rozhodovania súdu prvej inštancie boli obe deti maloleté. V prípade, ak by bola predmetom odvolacieho konania aj otázka zverenia detí do starostlivosti matky, ich zastupovania a spravovania majetku, a úprava styku, o týchto nárokoch by nebolo možné v odvolacom konaní rozhodovať, lebo tieto práva sú súčasťou rodičovských práv a povinností a nadobudnutím plnoletosti dieťaťa zanikajú. Pokračovať v konaní však je možné po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa iba o výživnom, pretože vyživovacia povinnosť rodičovi nezaniká. Keďže súd prvej inštancie rozhodoval o výživnom v čase maloletosti A. U., ktorá už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bola plnoletá, odvolací súd prihliadajúc na čl. 5 Zákona o rodine (záujem dieťaťa), čl. 3 ods. 2 (spravodlivé usporiadanie vzťahov), čl. 12 (hospodárnosť konania) CMP, dospel k záveru o potrebe preskúmania rozsudku aj v napadnutom výroku o výživnom na A. U., ktorej nárok zostáva zachovaný (§ 62 a nasl. Zákona o rodine), pričom by nebol spravodlivý, aby v dôsledku plynutia času (v rámci odvolacieho konania) bola o daný nárok ukrátená.

11. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzny, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a pod.. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných

hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa; rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, záujmy dieťaťa; a vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale zároveň sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, a pod.. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné, je teda súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod..

12. Správne súd prvej inštancie vykonal dokazovanie zameriavajúc sa na zistenie odôvodnených potrieb maloletých detí (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie boli obe deti maloleté) aj a príjmov, majetkových pomerov a schopností a možností oboch rodičov v zmysle kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté dieťa uvedených v ust. § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zák. o rodine. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého výroku rozsudku a odkazuje naň. Nemožno akceptovať námietky otca týkajúce sa nepreukázania nákladov na odôvodnené potreby oboch detí, keďže ako súd prvej inštancie správne konštatoval, platby za bežné potreby na stravu, ošatenie, hygienu, netreba preukazovať dokladmi, nakoľko pri ustálení ich výšky súd vychádza zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb a primeranosti ich obvyklej spotreby pre dieťa v určitom veku. Tiež sú známe náklady na maloleté deti v školskom veku navštevujúce základnú školu alebo strednú školu s čím súvisia platby za stravu v škole, nákup školských pomôcok, poplatky za školské aktivity a výlety. Správne súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní o výške výživného z matkou vyčíslených nákladov na odôvodnené potreby oboch detí, ktoré ustálil priemernou mesačnou sumou 560 eur na jedno dieťa (ako vyplýva z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, teda podľa rozpisu nákladov tzn, za stravu 175 eur, oblečenie 30 eur, zdravotná starostlivosť 25 eur lieky a výživové doplnky a 12 eur stomatológ, školské pomôcky 20 eur, školské aktivity 6 eur, doučovanie podľa vyjadrenia matky na pojednávaní pred súdom prvej inštancie 50 eur, cestovné 50 eur (do školy, na tréningy, turnaje a pod.), bývanie 80 eur (pomerný podiel nákladov), hygiena 15 eur, dovolenky 50 eur). Na výhrady otca voči matkou vyčísleným nákladom na obe dcéry odvolací súd neprihliadal, nakoľko výška týchto platieb nie je v žiadnom prípade nadštandardná. Pokiaľ ide o poplatky za doučovanie U. (anglický jazyk) a A. (matematika) v sume po 50 eur mesačne na každú odvolací súd nezval v úvahu výhrady otca, keďže tieto nie sú dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku, pretože zabezpečenie doučovania pre deti je v záujme ich vzdelávania. Čo sa týka mimoškolských športových aktivít U. aj A., z obsahu spisu je nesporné, že obe sú členkami tenisového klubu (doložené potvrdenie o členstve TK LOVE 4 TENNIS v Bratislave), v rámci ktorého absolvujú tenisovú prípravu, jedno a dvojfázové tréningy, s čím súvisia platby poplatkov za tréningy, turnaje a športovú výbavu. Odvolací súd, vzhľadom na námietky otca k tejto športovej činnosti detí, považuje za potrebné uviesť, že otec sám vo svojej výpovedi pred súdom prvej inštancie potvrdil, že dcéry v tenise podporoval a s matkou sa dohodli, že po presťahovaní na Slovensko budú v tenise pokračovať. Nemožno akceptovať výhrady otca k tomuto mesačnému výdavku, pretože súd prvej inštancie do odôvodnených potrieb maloletej U. započítal len jeho časť (50-60 eur), ktorá suma v podstate predstavuje platby za mimoškolské aktivity detí v primeranom veku U.. Keďže A. začala vykonávať trénerskú činnosť a z odmeny za ňu si hradila poplatky za tréningy, správne súd prvej inštancie postupoval, keď do odôvodnených potrieb A. nezahrnul poplatky za tenis, avšak vzal v úvahu vekový rozdiel medzi sestrami, a tento zohľadnil pri výživnom na A., t.j. navýšenie jej bežných nákladov. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že suma 50 eur tvoriaca rozdiel oproti nákladom U. (po započítaní platby za tenis 50 eur) predstavuje práve zvýšenie týchto bežných platieb (hygiena o 10 eur, voľný čas 20 eur, ošatenie o 10 eur, strava o 10 eur). K matkou vyčíslenému výdavku na dovolenky považuje odvolací súd uviesť, že aj tento výdavok akceptuje s ohľadom na skutočnosť, že styk otca s maloletými deťmi sa nerealizuje (uvedené vyplýva aj z vyjadrenia maloletých pred kolíznym opatrovníkom), teda voľný čas v priebehu prázdnin zabezpečuje obom dcéram výhradne matka, s čím tiež vznikajú náklady. Odvolací súd sa stotožňuje aj s názorom súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhodnoteniu a posúdeniu príjmov, majetkových pomerov a možností a schopností rodičov. Treba konštatovať, že v konaní bolo preukázané, že obaja rodičia sú spoločníkmi a konateľmi obchodnej spoločnosti Expert Consulting SK, s.r.o., pričom nebolo medzi nimi sporné, že otec sa nezapája od ukončenia ich spolužitia do činnosti tejto obchodnej spoločnosti a nemá z nej príjem. Odvolacie námietky otca, ktorý argumentoval nedostatkom jeho finančných prostriedkov, nemožnosťou vykonávať prácu v súvislosti s pandemiou COVID-19, odvolací súd nevzal v úvahu z dôvodu, že otec má ukončené stredoškolské vzdelanie s maturitou, do zmeny svojej kvalifikácie (kurz maséra) investoval financie (uvedené sám potvrdil), túto prácu nevykonáva, čím nevyužíva možnosti a schopnosti, ktoré má dané na získanie finančných prostriedkov, z ktorých dokáže prispievať na výživu

oboch detí v určenej výške zodpovedajúcej ich veku a odôvodnených potrebám. Naviac otec v konaní nepreukázal, že by mu zdravotný stav nedovoľoval pracovať a dosahovať príjem, z ktorého by zvýšil nielen svoju životnú úroveň, ale aj životnú úroveň svojich detí. Ani ním uvádzaná nemožnosť pracovať v súvislosti s pandemickou situáciou Covid-19 nie je dôvodom pre vyhoviecie odvolania s poukazom na spotrebný charakter výživného, ktorého plnenie je prvoradou povinnosťou rodiča, keď starostlivosť o dieťa si vyžaduje zabezpečenie jeho denných potrieb za každých okolností. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil postoj otca aj matky vo vzťahu k ich povinnosti vykonávať prácu a dosahovať príjem, keď matkou prezentovaný zárobok posúdil ako nereálny a na strane otca vzal v úvahu jeho schopnosti a možnosti. Z vykonaného dokazovania je nesporné a rodičmi nebolo spochybnené, že matka s oboma deťmi obýva spoločnú nehnuteľnosť rodičov, a tak matka ako aj otec si musia hradiť svoje náklady. Pri určení výživného na maloleté dieťa súd zohľadňuje aj výkon osobnej starostlivosti rodiča o dieťa, pričom v danej prejednávanej veci je nepochybné, že otec sa na výchove detí nepodieľa, nejaví záujem ani o stretnutia s nimi a celá ťarcha starostlivosti o ne (v čase maloletosti oboch) zostala na matke. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie považujúc určenú výšku výživného na obe deti za zodpovedajúcu a primeranú ich veku, odôvodneným potrebám, pomerom rodičov a schopnostiam a možnostiam otca a vychádzajúcu z kritérií rozhodných pre určenie výživného podľa § 62 a nasl. Zákona o rodine.

13. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil ako správny.

14. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 52 CMP.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).